

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและความสำคัญของปัญหา

ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีระดับสูงในปัจจุบัน ได้ทำให้โลกนี้กลายเป็น
ยุคของโลกที่ไร้พรมแดน อันส่งผลกระทบต่อถึงด้านเศรษฐกิจและสังคมของทุกประเทศอย่าง
หลีกเลี่ยงไม่ได้ ประเทศไทยก็ได้รับผลกระทบนี้เช่นกัน ดังนั้น เพื่อให้สามารถแข่งขันด้านต่าง ๆ
ในระดับโลกได้ ประเทศไทยต้องมีการปรับตัวในด้านต่าง ๆ ให้มีการพัฒนาขึ้นจากเดิม เพื่อให้
ทันต่อความต้องการด้านต่าง ๆ ของทั้งในประเทศและนอกประเทศ การศึกษาก็เป็นอีกส่วนหนึ่งที่
ประเทศไทยควรมีการปรับตัวและพัฒนาเพื่อให้ทันต่อความต้องการ ทั้งในด้านเนื้อหาสาระ ซึ่ง
หมายถึง การพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนและวิธีการดำเนินการสอน โดยมีเป้าหมายเพื่อให้
ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับมาประยุกต์ใช้กับสถานการณ์จริงในด้านต่าง ๆ อันรวมถึงด้าน
เศรษฐกิจและสังคมด้วย ตลอดจนถึงความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศและเทคโนโลยี เมื่อ
เป็นเช่นนี้ประเทศไทยควรมีสถานศึกษาที่สามารถพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความพร้อมทั้งด้าน
ความรู้ ความคิด ความสามารถในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะด้านภาษาต่างประเทศและเทคโนโลยี
รัฐบาลควรมีการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการได้ให้ความสนใจในการลงทุนขยายบริการทางการศึกษา
เพื่อให้ทรัพยากรมนุษย์ของประเทศไทยได้เปรียบและสามารถแข่งขันด้านต่าง ๆ ในระดับโลกได้

จากพระราชดำรัสของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ รัชกาลปัจจุบันที่ทรง

ให้โอวาทเนื่องในงานวันการศึกษาเอกชน ประจำปี 2539 ว่าทรงตระหนักถึงความสำคัญของการ
พัฒนาเด็กไทยให้พูด อ่าน เขียนภาษาอังกฤษเพื่อใช้สื่อสารได้จริง อันจะเป็นพื้นฐานในการพัฒนา
ขีดความสามารถของคนไทยในการแข่งขันวิชาการระดับโลกได้ พระองค์จึงทรงสนับสนุนการ
ศึกษาเพื่อพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษควบคู่ไปกับภาษาไทยในวิชาหลักให้แก่นักเรียนตั้งแต่ด้วย
อนุบาลจนถึงระดับอุดมศึกษา ดังนั้น กระทรวงศึกษาธิการ จึงได้กำหนดนโยบายให้โรงเรียน
เอกชนที่มีความพร้อมจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอนในรายวิชาตามหลัก
สูตรกระทรวงศึกษาธิการ ยกเว้นวิชาที่เกี่ยวกับภาษาไทย สังคม ศาสนาและขนบธรรมเนียม
ประเพณีไทย เพื่อมุ่งเน้นให้นักเรียนสามารถพูดและใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่วในด้านการ
เรียนและการสื่อสาร รวมทั้งให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถในด้านวิชาการและนำไปใช้ให้เกิด
ประโยชน์ได้ ทั้งนี้โดยไม่ต้องเดินทางไปเรียนต่อที่ต่างประเทศหรือโรงเรียนนานาชาติในประเทศ
อันเป็นการแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายให้ผู้ปกครองที่ต้องการส่งเสริมให้บุตร ได้มีความรู้ทางวิชาการ

ควบคู่ไปกับความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อประโยชน์ในการศึกษาต่อและการทำงานต่อไป

ก่อนปี พ.ศ. 2534 มีโรงเรียนนานาชาติเพียงไม่กี่โรงเรียนในประเทศ ที่มีการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ โรงเรียนเหล่านี้ตั้งขึ้นเพื่อให้การศึกษาแก่บุตรหลานของชาวต่างชาติที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยเป็นหลัก โดยที่รัฐบาลไทยได้อนุญาตให้รับเด็กไทยซึ่งใช้ชีวิตอยู่ในต่างประเทศไม่ต่ำกว่า 3 ปี ต่อมารัฐบาลเห็นว่ายังมีกลุ่มเด็กไทยอายุระหว่าง 5 - 14 ปี ที่มีระยะเวลาอาศัยในต่างประเทศต่ำกว่า 3 ปี และประสบปัญหาการปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมเดิมของตนอีกเป็นจำนวนมากไม่มีโอกาสได้รับการศึกษาในลักษณะนี้ และมีแนวโน้มที่จะไปศึกษาต่อต่างประเทศในอนาคตซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการใช้เงินตราต่างประเทศได้ ในปี พ.ศ. 2534 รัฐบาลจึงขออนุญาตให้โรงเรียนนานาชาติในประเทศไทยรับนักเรียนกลุ่มดังกล่าวโดยมีการจำกัดจำนวนนักเรียนอยู่ในสัดส่วนครึ่งหนึ่งของจำนวนนักเรียนทั้งหมด

ต่อมาในปี พ.ศ. 2537 กระทรวงศึกษาธิการ อนุญาตให้โรงเรียนเอกชนของไทยเองจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษของตนตามคำเรียกร้องของผู้ปกครองชาวไทย เพื่อเป็นการยกระดับการศึกษาของประเทศ และเปิดโอกาสในการเพิ่มพูนทักษะภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนอีกทางหนึ่ง

ในปี พ.ศ. 2538 โรงเรียนเอกชน 3 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร คือ วิทยาลัยกรุงเทพคริสเตียน โรงเรียนสารสาสน์เอกตรา และโรงเรียนอศุมศึกษา ได้รับอนุญาตให้ดำเนินการสอนแบบสองภาษา (มีชื่อเรียกเป็นทางการว่า “โครงการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอนในโรงเรียนเอกชน” หรือ English Program in Thai Private School) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 เด็กไทยตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่งมีโอกาสที่ได้เรียนโดยการสอนเป็นภาษาอังกฤษในโรงเรียนเอกชนที่สอนโดยให้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน (English Program School) ปัจจุบันมีโรงเรียนเอกชนทั้งประเภทสามัญศึกษาและอาชีวศึกษาได้รับอนุญาตให้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน (English Program School) จำนวน 43 โรงเรียน โรงเรียนประเภทสามัญศึกษาที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอนมีจำนวน 33 โรงเรียน แต่ในเขตพื้นที่ภาคเหนือของประเทศไทยมีโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาเพียง 1 โรงเรียนเท่านั้นที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน ซึ่งตั้งอยู่บนถนนช้างคลาน อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ดังนั้นจากเหตุผลและประเด็นที่กล่าวทั้งหมด ได้เป็นสาเหตุจูงใจที่จะศึกษาว่าการลงทุนในธุรกิจโรงเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน ระดับชั้นประถมศึกษา ในจังหวัดเชียงใหม่เป็นธุรกิจที่มีความน่าสนใจต่อการลงทุนหรือไม่ ซึ่งการศึกษานี้ได้มุ่งที่จะทำการวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนของโครงการโรงเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน ระดับชั้นประถมศึกษา ในจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อทราบผลการดำเนินงานที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตและสามารถนำผลการ

วิเคราะห์นี้ไปใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจลงทุนในการประกอบธุรกิจโรงเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษ
เป็นสื่อการสอน ระดับชั้นประถมศึกษา ในจังหวัดเชียงใหม่ ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.2.1 เพื่อวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนทางการเงินของ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม
ของโครงการโรงเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน ระดับชั้นประถมศึกษา ในจังหวัด
เชียงใหม่

1.2.2 เพื่อวิเคราะห์ความไวต่อการเปลี่ยนแปลงของโครงการโรงเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็น
สื่อการสอนระดับชั้นประถมศึกษา ในจังหวัดเชียงใหม่ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงต้นทุนและ/
หรือผลตอบแทน

1.2.3 เพื่อวิเคราะห์และประเมินปัจจัยทางด้านคุณภาพที่มีผลต่อการตัดสินใจในการลงทุนของ
โครงการโรงเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน ระดับชั้นประถมศึกษา ในจังหวัดเชียงใหม่

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษาเชิงทฤษฎีและเชิงประยุกต์

ทำให้ทราบถึงต้นทุน ผลตอบแทน ตัวแปรที่สำคัญ และระยะเวลาคืนทุนของ
โครงการโรงเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน ระดับชั้นประถมศึกษา ในจังหวัดเชียงใหม่
และทำให้ทราบถึงความเป็นไปได้ของโครงการโรงเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน ระดับ
ชั้นประถมศึกษา ในจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจในการลงทุนของโครงการ
โรงเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน ระดับชั้นประถมศึกษา ในจังหวัดเชียงใหม่

1.4 ขอบเขต

ในการวิเคราะห์ต้นทุน และผลตอบแทนทางการเงินของโครงการโรงเรียนที่ใช้
ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน ระดับชั้นประถมศึกษา ในจังหวัดเชียงใหม่ จะทำการศึกษาใน
โรงเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน ระดับชั้นประถมศึกษาแห่งหนึ่งที่ตั้งอยู่บนถนน
ช้างคลาน อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

1.5 นิยามศัพท์

โรงเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอน หรือ โรงเรียนสองภาษา (English
Program School) หมายถึงโรงเรียนที่ดำเนินการสอนเป็นภาษาอังกฤษ และมีอุปกรณ์สื่อการ
สอน การสอบ และการให้งานเป็นภาษาอังกฤษเช่นกัน อย่างไรก็ตาม วิชาพุทธศาสนา ประวัติ

ศาสตร์ไทย สังคมศาสตร์ ภาษาไทย ไวยากรณ์ และการเขียน ยังคงจัดเป็นภาษาไทย โรงเรียนเหล่านี้มีสัดส่วนนักเรียนไทยในระดับสูง และยังคงมีกลิ่นอายของวัฒนธรรมแบบไทย ๆ ในชั้นเรียน โดยมีจุดหมายที่จะพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของเด็ก

โรงเรียนนานาชาติ หมายถึงโรงเรียนซึ่งใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอนเพียงภาษาเดียวและมีค่าเล่าเรียนที่สูง โดยใช้หลักสูตรตามแบบแผนของประเทศอเมริกาหรือประเทศอังกฤษและมีนักเรียนและคณาจารย์ที่เป็นชาวต่างชาติมากกว่าครึ่ง ขณะที่โรงเรียนอื่น ๆ ใช้หลักสูตรการเรียนการสอนในรูปแบบของตน แต่ภาษาหลักที่ใช้ในการสอนคือภาษาอังกฤษ และในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (อายุระหว่าง 14-18 ปี) นักเรียนจะได้รับการศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมในการก้าวสู่การศึกษาในระดับสูงขึ้น เช่น SATs, AP, IGCSEs และ International Baccalaureate (IB) Diploma

ภาษาแม่ หมายถึงภาษาแรกที่ผู้เรียน เรียนตั้งแต่วัยแรกเกิด ในกรณีที่พ่อแม่ใช้ภาษาไม่เหมือนกันเด็กจะมีภาษาแม่ 2 ภาษา หรือที่เรียกว่าทวิภาษา (bilingualism) ในกรณีเช่นนี้เด็กมีวิธีการเรียนและพัฒนาการในภาษาทั้ง 2 คล้ายกัน ตามพัฒนาการทางสรีระและสมองตามลำดับอายุ

ภาษาที่สอง หมายถึงภาษาที่ใช้ในชุมชนที่เด็กเติบโตอันแตกต่างไปจากภาษาแม่ที่บิดา มารดาใช้ เช่น ภาษาอังกฤษในสิงคโปร์ (ภาษาแม่อาจจะเป็นภาษามลายู หรือจีน) ภาษาที่สองนี้มักจะเริ่มเรียนเมื่อเด็กอายุประมาณ 5-7 ขวบไปแล้ว เมื่อเข้าสู่ระบบโรงเรียนการเรียนภาษาที่สองนี้ จะค่อนข้างคล้ายกับการเรียนภาษาแม่และภาษาในโรงเรียน ก็คือ ภาษาที่สองนั่นเอง